

Imam Ali ibn Muhamed el-Hadi, mir neka je na njega

<"xml encoding="UTF-8?">

Imam Ali ibn Muhamed el-Hadi, mir neka je na njega

Potvrda imameta Imama Hadija

Imam Dževad, mir s njim: "Imam nakon mene je moj sin Ali, njegova zapovijed je moja zapovijed, njegova riječ je moja riječ, pokoravanje njemu je pokoravanje meni, a imamet nakon njega je na njegovom sinu Hasanu."

Vrline Imama Hadija

U knjizi El-Vahide: "Pričao mi je brat, Husejn ibn Muhammed: 'Imao sam prijatelja koji je bio učitelj sina Baga ili Vasifa, kojeg od njih, nisam siguran. On mi je rekao: Ispričao mi je vojskovođa, kad se vratio iz halifine kuće sljedeće: Danas je halifa zatvorio čovjeka kojeg zovu Ibn Rida i prepustio ga Aliju ibn Kerkeru. Čuo sam ga kako kaže: Ja sam poštovaniji kod Allaha od deve Salihove. Uživajte u svojim kućama još samo tri dana, to je istinito obećanje. Nije

pojasnio šta želi reći ovim ajetom i govorom. Prijatelj mi reče: Rekao sam halifi: Da ti Allah uveća čast, on je zaprijetio. Pogledaj šta će se desiti nakon tri dana! Sutradan ga je oslobodio i izvinio mu se. Trećeg dana ustali su protiv halife Jaguz, Jaglun, Tamiš i skupina ljudi. Ubili su halifu i postavili njegovog sina Muntessira na njegovo mjesto.”

Skupina ljudi iz Isfahana – a među njima i Ebu-l-Abbas, Ahmed ibn Nasr, Ebu Džafer Muhammed ibn Alevijje – prenose sljedeće: “U Isfahanu je živio čovjek po imenu Abdur-Rahman i bio je šiija. Pitali su ga: ‘Šta je razlog pa si prihvatio imamet Alija Nekija između svih ostalih ljudi u ovom vremenu?’ On odgovori: ‘Vidio sam nešto što je bilo razlog moga prihvatanja. Bio sam siromašan, ali i pored toga sam bio govorljiv i smion čovjek. Istjerali su me – zajedno sa jednom skupinom ljudi – stanovnici Isfahana, pa smo došli do vrata dvora halife Mutevekila da se žalimo. Onog dana kada je izdata zapovijed da se dovede Ali ibn Muhammed ibn Rida, mi smo bili pred kapijom Mutevekilovog dvora. Pitao sam neke od prisutnih: Ko je čovjek za kojeg su izdali zapovijed da bude priveden? Reče neko: To je alevija za kojeg rafidije vjeruju da je Imam. Potom dodade: Mislim da ga je Mutevekil pozvao da ga ubije. Rekoh: Neću se maknuti odatle dok ne vidim tog čovjeka! On se pojavi jašući na konju. Ljudi napraviše prolaz, čineći dva safa lijevo i desno, gledajući u njega. Kad sam ga ugledao, zastao sam i posmatrao ga. U srcu mi se rodi ljubav prema njemu. Otpočeh u srcu moliti Allaha da ga sačuva od zla Mutevekila. On se kretao kroz ljude gledajući u grivu konja i ne skrećući pogled. Neprestano sam molio za njega. Kad je stigao do mene, okrenuo je lice prema meni i rekao: Allah ti je uslišio dovu, produžio ti je život, uvećao imetak i darovao mnogobrojno potomstvo! Nakon ovog događaja vratismo se u Isfahan. Allah me je obasuo imetkom u tolikoj mjeri da kada bih zaključao vrata svoje kuće, vrijedilo je ono što je unutra hiljade i hiljade dirhema, mimo onoga što je izvan kuće. Podario mi je desetero djece, a protiče mi sedamdeset i neka godina života. To je bio razlog moga prihvatanja imameta tog čovjeka koji je znao šta mi je u srcu. Allah je udovoljio njegovoj molbi za mene.”